

NEDJELJNA ČITANJA

Izr 31, 10-13.19-20.30-31; Ps 128, 1-5; 1Sol 5, 1-6; Mt 25, 14-30

Bog u svojoj ekonomiji ljubavi i kad daje prema sposobnostima i zaslugama, uvijek daje prekomjerno, o čemu govori i današnja prisposoba. Bog poznaje sposobnosti pojedinca i povjerava mu onoliko koliko može nositi. Dok su prva dvojica riskirala, treći je igrao „ziheraški“. Nakon dugo vremena, iznenada dolazi gospodar tražiti račun. Prva dvojica su udvostručila dobiveno te su dobili pohvalu od gospodara i bili pripušteni da participiraju u svemu što on posjeduje. Kod trećega imamo tipičan primjer ispričavanja zbog nerada i lijenosti. On zasniva svoju sliku o gospodaru na znanju, ali pogrešnom znanju, jer vidimo kako od prethodne dvojice nije tražio da mu vrate što im je dao, već je htio vidjeti što su učinili s povjerenim. Strah prema Bogu može biti opasan za ljude koji se boje bilo što učiniti da ne bi u čemu pogriješili i tako bili kažnjeni od Boga. Zbog lažne slike i nemara sluga je nazvan zlim i lijenim, čime gospodar negira sliku koju ima o njemu. Strah od pogreške ga je paralizirao, nije znao što će s tolikim bogatstvom koje je za njega postalo teret, problem i agonija, pa je njegov dio povjeren onome koji ima najviše. Tako je ovaj zli sluga kažnjen ne zato jer je učinio zlo, nego zato što nije učinio ništa. Tamo gdje je protjeran plač je i škrgut zubi, a to je izraz kojim se želi oslikati potpuni očaj zbog neuspjeha vlastitog postojanja. Koliko god mi bili slabi, nestalni i grešni, naše veliko blago pred Gospodinom bit će sva ona velika i mala dobra djela učinjena s ljubavlju. Neka takvih umnažanja talenata bude u izobilju kako bi svatko od nas na koncu života čuo riječi: "Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!"